

Bildandet av Stockholms BF

Det var först i samband med stadsmatcherna 1916 mellan Stockholm och Göteborg som bildandet av bowlingförbund tog fart på allvar. Redan år 1915 lär bildandet av ett bowlingförbund i Stockholm ha börjat diskuteras. På den tiden svarade bowlingsalongerna Regina och Fenix för anordnandet av tävlingar, dels enbart för egen spelare och dels gemensamt för bägge. Den drygt två år äldre Reginasalongen var emellertid lyckligare lottad med innehav av ståtliga vandringspriser och vill ogärna tillåta fenixspelarna tävla om dessa. Detta åstadkom viss avund och samarbetet mellan de styrande var därför inte det allra bästa. Variationen mellan tävlingarna bestod huvudsakligast i att man ibland tävlade med ”bästa hand” och i bland med tvåhandsspel, d v s ena serien med bästa och andra med sämsta hand.

I januari 1916 i samband med första stadsmatchen, på initiativ av göteborgaren Hugo Levin, valdes en interimsstyrelse för att bilda ett svenskt bowlingförbund och tanken var att utarbeta stadgar m m. Ambitionen var att förbundet skulle bildas vid returmatchen i Stockholm i april samma år. Interimsstyrelsen bestod av Oscar Hedblom (sammankallande), Einar Egelin, W Riese och Einar Fernström samt göteborgarna O Crona, G Sandberg och Hugo Levin. De tydingen handlingkraftiga göteborgarna utarbetade stadgeförlag, som översändes till Stockholm, men resultaten uteblev och interimsstyrelsen självdog.

Det gällde då framför allt att komma överens om gemensamma regler för klot, käglor, tävlingar och klassindelning. men det hela rann ut i sanden. Det skulle dröja ända till 1930 innan Svenska Bowlingförbundet bildades.

Saxat ur Stockholms Bowlingförbunds 25 års skrift:

Göteborg hann ungefär bli klar en månad tidigare än Stockholm. Där hade man bara en hall, två banor och ett fåtal klubbar. Här i Stockholm var det 15 å 16 storklubbar fördelade på två hallar, som på denna tid inte stod på allra bästa fot med varandra. Den 27 okt 1917 hade man emellertid hunnit så långt, att en sammanträde utlystes i Reginasalongens klubbрум. Oscar Hedblom, RK 09, fungerade som ordförande och John Björkegren, RK 09 som sekreterare. Mötet beslöt, att man med det snaraste skulle bilda ett Stockholms Bowlingförbund. David Andersson, KKH, som var en av Fenixhallens representanter, föreslog att man skulle tillsätta en kommitté, som skulle ha hand om med bildandet sammanhängande frågor. Föreslagsställaren själv och Einar Färnström, AIK, fick detta hedersuppdrag. Hur denna kommitté arbetade finns det inga officiella papper på, men att man gått snabbt till verket bevisas av, att samtliga klubbar kallades till ett nytt sammanträde på hotel Continental till den 10 nov. Att det inte var så helt med enigheten mellan de båda hallarna, framgår emellertid av en notis i ”Ny tidning för idrott”, där det hette:

”Stockholms bowlingspelare har nu beslutat att göra ett nytt försök att söka åstadkomma ett bowlingförbund. Av för saken intresserade har nämligen ett möte utlysts till den 10 ds på Hotel Continental. Det är att hoppas att enighet där uppnås och att vederbörande för en gångs skull lära sig skilja på sak och person. En för alla bowlingspelare så viktig fråga bör ej stranda, därför resp. Salonger ej kunna draga jämnt.” På detta sammanträde den 10 nov. 1917 var emelelrtid enigheten stor. Oscar Hedblom valdes till ordförande och Johan Björkgren lämnade i en översikt den tänkta verksamheten, ett bowlingförbund skulle få. De närvarande klubbombuden beslöto därefter enhälligt bilda Stockholms Bowlingförbund, och följande interimsstyrelse utsågs: Hrr Oscar Hedblom och John Björkgren från RK 09 samt Hans Jaeger, AIK, för Reginaklubbarna. Till suppleanter för dessa valdes Isse Haglund, Marieberg, och E. Löfving, Swithiod. Från Fenix utsågs hrr Olle Blocker, KAP, Harald Ekholm, KKT, och David Andersson, KKH, med Adolf Lindholm, FIF, och Oscar Lind, SIS, till suppleanter.

Det var åtta klubbar från Regina (AIK, Hansa-Klubben, IF Swithiod, Kägelklubben Rekord, Kägelklubben Strike, Mariebergs IK, Regina Klubben af 1909 och Wiklunds Kägelklubb) samt sju klubbar från Fenix (Bowling-Gillet, Fredrikshovs IF, KAP, Klubben Bowlingkamraterna, Kägelklubben Hypotenusan, Kägelklubben Träff och Stockholms Idrottsällskap) som slutligen har äran av förbundets bildande. Dessa klubbar hade ca 250 st medlemmar.

Förbundets första ordförande i denna interimsstyrelse blev Hans Jaeger sedan Oscar Hedblom av sagt sig. Sekreterare blev John Björkgren. Man satte omedelbart igång med arbetet för att snarast möjligt kunna förete förslag till stadgar och tävlingsbestämmelser. Det blev en rad sammanträden hemma hos Hans Jaeger under de närmaste 14 dagarna och redan den 29 nov. kallade man till nytt sammanträde och föreslog stadgeförslaget. Detta fick en nedgörande kritik av en herre som hette Albin Öhngren, KKR, vilken då för första gången deltog i diskussionerna kring förbundsbildandet. Nästan punkt för punkt fick man göra ändringar enligt Öhngrens förslag, och de stadgar som preliminert antogs kan med fullt fog sägas vara ett verk av denne.

Nästa gång man träffades var den 23 feb. 1918, då förbundet hade sitt första årsmöte och då stadgar etc. antogs definitivt.

Enligt principen tre ordinarie ledamöter från varje hall utsågs följande styrelse: Albin Öhngren, KKR (ordförande), David Andersson, KKH (vice ordförande), Oscar Dahlin, AIK (sekreterare), John Björkgren, RK 09 (kassör), ledamöterna Harald Ekholm, KKT och Olle Blocker, suppleanterna Adolf Lindholm, FIF och C Stenqvist, KKT samt revisorerna Einar Egelin, KAP och A B Johansson, AIK.

I november 1917 gavs en interimsstyrelse med Konsul Hans Jaeger i spetsen i uppdrag att utarbeta stadgar och kalla till nytt sammanträde, varpå det konstituerande sammanträdet hölls den 23:e februari följande år. Stadgarna antogs och allt tycktes gå bra, men vid styrelsevalet brast enigheten. Man hade nog allmänt räknat med att Jaeger, som nedlagt mycket och intresserat arbete vid förbundsbildandet, skulle väljas till ordförande i förbundet, men han blev inte ens föreslagen. Istället valdes Albin Öhngren utan att han tillfrågats. Enligt en artikel i Bowlaren på 1930-talet var det Oscar Hedblom som motsatte sig att Jaeger valdes.

Författare: Thomas Andersson